

”Mørketid i Det hellige land”

-en bønn til de høyere makter

Det har i lang tid vært mørketid og kaos i Det hellige land. Romjulskrigen mot Gaza har ytterligere formørket situasjonen. Mens politisk unnfalighet råder, lider sivile og barna er særlig utsatte. Hjem og trygghet knuses, foreldre drepes og de sjelelige skadene er dype og varige. Traumer og hat blir overført fra generasjon til generasjon. Det er for disse barna jeg nå henvender meg til de høyere makter. Jeg vender meg oppover, siden de fleste jordiske makter står som handlingslammede vitner. Noen få, utrolig nok, bejaer det inferno som nå utspiller seg på den smale og overbefolkede landstripen Gaza.

Det hellige land, som i dag består av Palestina og Israel, er verdens religiøse sentrum og profeten Jesus’ hjemland. Han ble unnfanget i byen Nazareth, født i Betlehem, henrettet og begravet i Jerusalem. Disse byene kjent fra vår bibelhistorie, er også vanlige byer med alminnelige mennesker som ønsker å skape gode liv for seg og sine. Hver dag fødes barn som bringer med seg håp, lykke, bekymring og forventning. Foreldrene tar på seg den viktige oppgaven det er å elske og støtte barnet fram til trygghet og gode framtidsutsikter, slik Josef og Maria gjorde for over 2000 år siden.

Jeg tillater meg å forstå juleevangeleiet i et mer allment perspektiv. Var det mon tro slik at Maria tidlig i tenårene ble gravid ved et samleie som absolutt ikke burde funnet sted? Slike unnfanger har skjedd til alle tider i alle kulturer. Maria var heldig og fikk kjærlig støtte fra sine foreldre, som også fant en god stefar til barnet. Dessuten hadde hun en eldre slektning ved navn Elisabeth som tok imot Maria med åpne armer, ga henne håp og forvandlet hennes vanskjebne til et hellig under. Maria og hennes familie var godt kjent med profetiene fra det gamle testamentet, og ungpikens ulykke ble fortolket inn i disse. Den betydning som dette ufødte barn ble gitt og den omsorg og forventning han vokste opp med, formet Jesus. Alle barn blir seg selv i møtet med sine nærmeste omsorgspersoner. Noen vil si at denne tolkningen er å gjøre en hellig hendelse til noe alminnelig. Det jeg mener å si er: Det alminnelige er hellig! Ethvert nyfødt barn bærer i seg uante muligheter og kan utvikle seg til klokskap og velsignelse for sine medmennesker, uansett ytre omstendigheter. Men barn trenger vern og omsorg fra sine nære, og deres livshistorier må spinnes inn i en meningsbærende gylden tråd.

Barna på begge sider av konflikten i Det hellige land vokser opp i omgivelser preget av hat, mistro og ødeleggelse. Den palestinske befolkning utsettes for overgrep hver dag, men de unge israelske soldatene rammes også selv av de ugjerninger han eller hun er satt til å utføre. I den israelske dokumentarfilmen ”Kvinner i uniform”, forteller ekssoldater om omfattende psykiske ettervirkninger av sin tjenestetid. ”Jeg har blod på hendene mine. Ingen såpe kan vaske det bort, det har blitt en del av meg”, sier en ung jente. En annen, en nybakt mor, forteller: ”Noen ganger når barnet gråter utrøstelig kommer ”det” fram igjen. Det er en mørk fortid jeg helst vil slette ut. Det er ikke dårlig samvittighet, det er et speil, et ubehagelig speil. Det får fram noe voldelig i meg”. Juristen og forfatteren Shehadeh skriver i sin bok ”Da fuglene sluttet å synge”: ”Nå skjønnte jeg det fortvilede raseriet til mine israelske venner som hadde unge sønner. Hæren gjør krav på barna deres mens de fremdeles er i en alder da man kan sette sitt preg på dem. Disse unge mennene kunne ikke ha gjort seg opp en egen mening. De er redskaper på de eldre mennene som sitter med makten i Israel.”

Hør, det som skjer i Gaza er ingen nyhet, men en variasjon over et tema som har utspilt seg i 60 år. Temaet heter "Erobring", en voldelig voksenversjon av barneleken "Kappe land". Jeg husker hvordan vi sto ansikt mot ansikt i en ring risset inn i bakken. Som lekefiender kastet vi hver vår sløve Mora-kniv i vårmyk jord, og trakk en strek parallellt med kniveggen. Hvert vellykket kast og hver grensedragning erobret land, inntil motstanderens areal ikke lenger ga plass til den ene skosålen uten å komme borti den andres grense. I 60 år har Israel kappet land, og på palestinsk side er det umulig å stå trygt. Det som er igjen av det opprinnelige Palestina er okkupert og kontrollert av Israel. Det kappes land hvor kun Israel har kniv mens motparten kun har en pinne. Palestina er oppdelt og innringet av en 8 meter høy apartheidmur. Gravide kvinner risikerer å bli nektet atkomst til kvalifisert fødselshjelp ved israleske check points og deres nyfødte barn dør i grøfttekanten. Slikt må ikke skje i Det hellige land, ei heller noe annet sted!

I 1948 ble staten Israel opprettet i Palestina, et verdenssamfunnets forsøk på å rydde opp etter redslene fra 2. verdenskrig og Europas langvarige forfølgelse av det jødiske folk. De arabiske nabolandene og det palestinske folket var ikke for denne løsningen, men de måtte stole på at FN ville sørge for at vertsfolket til den nye staten Israel ikke ville lide overlast. I dag vet det palestinske folk at de tok grundig feil. Den pågående krig mot Gaza er ikke et spørsmål om hvem som skjøt først og hvem som må forsvare seg mot hvem. Den er en brutal ugjerning i en lang rekke av overgrep mot den palestinske befolkning. Den er en hån mot alle religiøse verdier, mot ideen om universelle menneskerettigheter, mot barns beskyttelsesbehov og mot fredsløngselen de fleste har i seg.

Allmektige kraft; hjelp oss med det vi mennesker hittil ikke har klart alene. Vi kan ikke lenger forholde oss passive til de mørke gjerninger i Det hellige land. Vi kan ikke ofre generasjon etter generasjon til hat, redsel og ydmykelse. Styrk FN og gjør Genevekonvensjonene virksom, slik at vi klarer å beskytte den innestengte sivilbefolkningen på Gaza. Styrk den internasjonale domsstolen i Haag, slik at vi blir i stand til gjenopprette lovlige tilstander, fjerne muren og stoppe Israels ulovlige ødeleggelse og konfiskering av andres land. Gi politikere og andre ansvarlige tilbake troen på frihet, likhet og menneskeverd. Vær så snill, hjelp oss til handling! Hjelp oss nå, det haster!